

ת"פ 30322/08 - מדינת ישראל - תביעות נגד סלומון

מקונן, יצחק מkon

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 21-08-30322 מדינת ישראל נ' מקונן ואח'

בפני	כבוד השופטת שוש טריית
ממשימה	מדינת ישראל - תביעות נגד
נגד	1. סלומון מקונן
נאשמים	2. יצחק מקונן
	שניהם ע"י ב"כ עווה"ד חן בן חיים

פסק דין

על יסוד הודהתם בעובדות כתוב האישום המתוון, הורשעו הנאשמים בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 בחוק העונשין התשל"ג-1977. בנוסף, הורשע נאשם 1 בעבירה של פצעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

כתב האישום המתוון

1. מהחלק הכללי עולה, כי במועד הרלוונטי לעובדות כתוב האישום ניהול המתוון עם המתוונת (ילידת 2004) (להלן: א.ה.) קשור רומנטי משך שנה.

הנאשמים הינם אחיו אמה של ח.א, אשר ביצעו את המינויים להם בכתב האישום על רקע התנוגדות המשפחה לקשר בין המתוון ל ח.א ובשל כך שמשך תקופה של מספר חודשים, המתוון איים והטריד את הוריה של ח.א.

על פי עובדות כתוב האישום המתוון, ביום 2021.08.04, בסמוך לשעה 01:00, הגיע המתוון בליווי מספר חברים לפתח ביתה של ח.א. משבחינה אמה של ח.א בנסיבות האבטחה כי המתוון וחבריו בפתח ביתה, אסורה על המתוונת לצאת אליו, הזעיקה משטרה למקום ובתווך כר התקשרה לאחיה, הנאשמים ושיתפה אותם במרתgesch. בהמשך היום, סמוך לשעה 14:25 התקשרו הנאשמים, מהמסchio הנידי של נאשם 1 טלפון של המתוון ואימנו עליו בכר שאמרו לו **לא תקרב לך. הם יפגעו בו ויזקרו אותו.** בתוך כר, לבקשת ח.א הגעה שלומית שהוא מדריכתה בפנימיה, בבית הוריה של ח.א ובהמשך הגיעו גם הנאשמים למקום ובמעמד זה אחיהם נאשם 1 על ח.א בכר שאמר לה שהיום הוא ישBOR למתוון את הידיים ואת הרגליים אם הם ימשיכו בקשר. בהמשך למחרה, סמוך לשעה 19:30, נפגשו בני הזוג בפאرك ובשעה 20:00 לערוך הגיעו נאשם 2 למקום. במעמד זה, אחיהם נאשם 2 על המתוון בכר ש אמר לו "מה אתה עושה עם אחינית שלי? אתה לא רוצה לשחרר אותה ולהתקדם, אם לא תשחרר אותה יהיה בלבג'" וכן אמר לו "אתה נשאר כאן", תוך שהוא מחייב לנאשם 1 ואומר לו "תבוא הוא פה".

סמוך לאחר שנאשם 1 הגיע למקום החל להכות מכות נמרצות בראש, בצלעותיו וברגלו של המתוון, ובعود מתוון שוכב על המדריכה וראשו מדם, פנה לח.א ואומרו: **"את רואה אותו עכשו? פעם הבאה זה יהיה יותר גרווע"** ומיד

עמוד 1

לאחר מכן עזבו הנאשמים את המקום. כתוצאה מעשי נאשם 1 נגרמו למתלון פצע בדמות חתק בראש אשר הצריך סגירה בסיכות, וסימני חבלה שטחיים בגבו ובידים.

בין הצדדים לא הושגו הסכומות הנוגעות לעונש ולבקשת ב"כ הנאשמים הופנו לאחרים לשירות המבחן לצורך ערכתם בין הצדדים.

הערכת שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיע 4 תסקרים בעניינו של נאשם 1. בתסוקור האחרון מיום 14.03.23 המליך שירות המבחן לבטל הרשות הנאשם בעיקר נוכח החשש מפגיעה קונקרטית צפואה בעיסוקו ובאפשרות לעובdotו מול גופים ציבוריים בארץ ו בחו"ל.

מתוך אשר הוגש ביום 06.04.2022 עולה כי נאשם 1 בן 30, נשוי מזה 7 שנים ואב ל-2 ילדים בגלאי 5 ו-7 שנים ומתגורר עם בני משפחתו באשקלון. הנאשם בעל השכלה של 12 שנים לימוד ותעודת בגרות חיליקת, גיס לשירות צבאי מלא כלוחם ביחידה קרבית ו שירות בקבוע בשנתיים וחצי נוספת לקצין בחיל ההנדסה הקרבית. הנאשם תואר על ידי מפקדו אקדמי והגן וכי במהלך השירות עבד ברצינות והשלים כל משימה על הצד הטוב ביותר.

הנאשם נעדר עבר פלילי קודם. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע, תיאר התרחשויות אליה נקלעה המשפחה וכן ש.א.ח, אחיניתו הקטינה הרתה למתלון, כשמור לآخر מכון המתלון נעצר ונאסר בגין עבירות אלימות. לדבריו, אמה של א.ח שהינה אחיתו, שתפה אותו בהחלטת א.ח להיפרד מהמתלון ולבצע הפללה, ומماז החלטתה זו החלה שרשת איזומים והטרדות טלפוניות מצד המתלון בעיקר כלפי הוריה של א.ח, בעודו נתון במעצר. לדברי הנאשם, אחיתו ביטהה בפניו תחשות פחד עד כדי אימה והוא הציע לה לגשת למשטרה ולהתלון והוא עשתה כן מספר פעמים, ללא הועל, שכן המתלון לא הפסיק להטריד טלפונית את הוריה של א.ח תוך שהוא מאים בפגיעה בהם. לדבריו, חרף איזומי התכוונים והנסנים של המתלון על אחיתו ובעליה, הוא היה רגוע שכן המתלון היה נתון במאסר. הנאשם הוסיף ומספר כי בעבר מספר חדשים בהם היה נתון המתלון במאסר, הוא שוחרר, ובחולוף יומיים בלבד, הוא הגיע בלויו 4 גברים אחרים לבית אחיתו, וטור שאיים לפגוע בה ובבעלה, השליק אבנים על דלת ביתה. אחיתו התקשרה למשטרה והגישה נגדו תלונה והגם שכק המתלון לא אמר די והמשיך לאיים על א.ח ועל בני המשפחה. לדבריו, אחיתו שיתפה אותו ואת אחיו, נאשם 2, במעשה המתלון כאמור, בחשש הגadol שלו מפני המתלון, עמו יצר קשר על מנת לננות ולהפסיק את התנהגותו האלימה, אולם משהדבר לא עלה בידו, השיך שהתפתח לוIOCOC הפך עד מהרה לקטטה.

השירות מצין כי הנאשם חזר והודה כי בעת הקטטה נתן אגרופים, בטע והפיל את המתלון לרצפת הפארק ומשהbatchin כי המתלון פצע עד זוב דם, הפסיק. עוד עולה מהתשקייר כי הנאשם הביע חרטה עמוקה על מעשיו, תוך שציין בפניו השירות כי בדיעבד הוא מבין כי רגשות קשים ורצון לסייע לאחיתו שחוותה תחשות חוסר אונים, הניעו אותו לפעול באלימות.

בשיחה טלפונית שקיים השירות עם אמה של א.ח, אחיתו של הנאשם, תיארה האחונה את השתלשלות האירועים בדומה למידע שמסר הנאשם. לדבריה, בעלה הינו אזרח עובד צה"ל ואינו שוהה בבית במהלך השבוע ועל כן בזמןנו פנתה לשני אחיה ושיתפה אותם בחששותיה.

בהתיחס לגורם הסיכון להtanegoת עברינית ציין השירות בקיומו של קושי אצל הנאשם בויסות ובמיון תגובתו ובהתמודדות עם קונפליקטים ומצביו לחץ. השירות העריך כי הנאשם לא מחובר דו לדפוסים בעיתיות אלימים אצלו, ומתמקד יותר בחלקים החובבים בחיו ועל כן נראה כי זוקק לשיעוט טיפולו לבחון לעומק התנהלותו האלימה והבעיתית באירוע הנוכחי.

בהתיחס לגורם הסיכון לשיקום, ציין השירות בהתרשות מהנאשם כבעל יכולת הסתגלות למסגרות לימודיות, צבאיות ותעסוקתיות, בעל קשרים עם דמויות משמעותיות וגורם תמייה; באחריותו של קח הנאשם על מעשי והודאותו; שהינו בעל שאיפות לניהול אורח חיים נורטיבי ואת הסכמתו להשתלב ב��וצה טיפולית במטרה לעורר התבוננות פנימית בכשלים בתנהלו ורכישת כלים להתמודדות עם מצבו לחץ ותסכול ללא אלימות. לאור כך, בא בהמלצת לדוחות את הדיון בכ-3 חודשים.

מתוך מיום 20.11.2022 עולה כי בתקופת הדחיה שולב הנאשם ביום 25.10.22 ב��וצה טיפולית אצל שירות המבחן, הגיע למפגשים כנדרש ובזמן. השירות הדגיש שקשה לנאשם עם ביצוע העבירה הנוכחית והרושם שהתקבלו הינו כי הנאשם נעדר דפוסים עבריניים ועל כן הומלץ על שלובו בטיפול פרטני במקום הטיפול הקבוצתי. עוד ציין השירות באמצעותם שהנאשם משקיע במשפחה ובמשך התעסוקתי בחיו, את שיתוף הפעולה המלא שירות המבחן והмотיבציה להשתלב בטיפול. מכאן בא בהמלצה להטיל עונש שיקומי במסגרת צו מבנן לשנה, במהלך המהלך ישולב בטיפול פרטני בשירות. בנוסף, המליץ על ענישה בדמות של"צ בהיקף מורחב של 180 שעות.

אשר לשאלת ביטול הרשות הנאשם מסר השירות כי הינו אמביוולנטי. Mach, הביא בחשבון כי מדובר באדם אשר זהוי מעורבותו הייחוד בפלילים, בעל כוחות חיוביים לתפקיד נורטיבי ועורק מאיצים תעסוקתיים ומשפחתיים וכי הרשותה בדיון עלולה לפגוע באפשרות התעסוקה של הנאשם. מאידך, אופי וחומרת העבירות לצד העובדה כי רק לאחרונה שולב בטיפול. לבקשת ב"כ הנאשם הדיון נדחה פעמי נספה על מנת לאפשר בחינת התהליך הטיפולי אצל שירות המבחן.

מתוך מיום 14.03.2023 עולה כי בתקופת הדחיה שולב הנאשם בטיפול פרטני. מקצינת המבחן המתפלת בו נמסר כי מדובר באדם וורבל, משפט מעולם הפנימי על מחשבותיו ורגשותיו בפתחות ובכנות. ציין כי בשיח עמו הנאשם שיתף בחוויות ובמשבריהם אותם חוות לאורך השנים ובעיקר לאחרונה. במהלך המפגשים ניתן היה להתרשם ממיסירות והתרומות הנאשם לתהליכי הטיפול, ממותיבציה גבוהה ומאיצעים ניכרים אותם ערך לשינוי הדפוסים המכשילים בתנהלו, תוך התבוננות מעמיקה על התנהלותו האלימה בעבירה הנוכחית. נמסר כי בשלב זה, הנאשם מצוי בשיאו של ההליך הרפואי, וטרם צפוי מועד לסיום הטיפול.

במפגש נוסף של השירות עם הביע האחרון שביעות רצות מהשתלבותו בטיפול הפרטני ומסר כי הוא חש שנותר ממהמגשים עם קצינת המבחן המתפלת בו, שיתף בתוכנה לפיה חש שכיר יכול להתמודד באופן חיובי ונורטיבי עם משבריהם אפשריים ולא אלימות. הנאשם שיתף כי לומד לבחון צעדי לעשות בעודתם. השירות חזר לצין במותיבציה גבוהה של הנאשם היה צריך לחכות בסבלנות ולאפשר לגורם החוק לעשות בעודתם. השירות חזר לצין במותיבציה גבוהה של הנאשם להמשך טיפול תוך שהוא יצר מעצרו ממשך חדשניים ימים בתקין דן חוות אירוע מטלטל עבורה, כי הוא עורק מאיצים, מבין את חומרת מעשיו ומחובר למחקרים התעסוקתיים, החברתיים והאישיים אותם משלמים הוא ובני משפחתו. לאור שיתוף הפעולה החיובי של הנאשם, התקדמותו במהלך הטיפול כמתואר ומאיצים תעסוקתיים שיקומיים שעורק, חזר השירות והמליץ להטיל על הנאשם עונש של צו מבנן לשנה לצורך המשך השתתפותו במהלך הטיפול, להשית עליו צו

של"צ בהיקף מורחב של 180 שעות אשר יהווה עונש חינוכי למען אוכלוסייה נזקקת, תרומה לחברה ופיקוח לנזק שהسب.

אשר לביטול הרשות הנאשם, פרט השירות במכتب (חוות דעת) חתום בידי ירון גרב, מנהלת קבוצת EPC, "לנדא קורפרישן בע"מ", מיום 28.11.2022, שם, בסוף הדברים הובהר באופן חד ממשעי כי **במידה והנאשם יורשע**, חברת "לנדא קורפרישן בע"מ" **תאלץ להפסיק את העסקתו בחברתם**. נוכח החשש שמא הרשותה תפגע באפשרות הנאשם לעובוד מול גופים ציבוריים כמתואר לעיל לרבות הפסקת עבודתו, לצד נתוני האישים כפי המפורט לעיל- בא השירות בהמלצתה לביטול הרשותה ובתוך כך הדגיש כי בביטול הרשותה יועבר מסר מעודד לשיכותו הנורמטיבית של הנאשם לחברה ולכוחות החזוקים אצלו.

3. מתスクיר שהוגש בעניינו של **נאשם 2** עליה כי הוא בן 28, רווק, מתגורר בעיר נתיבות בבית אמו, עובד כמרכיב מקברים תעשייתיים בחברת מגדיי קירורו ירושמי, ובסיום עבודתו נתון בתנאים מגבלים.

מקורותיו עולה כי סיים 12 שנים לימוד במסגרת צבאית בבית ספר בבסיס ג'ולים שם למד מבחירה לتعודת מקצוע בתחום עיבוד שבבים ויצירה של מתקנות. עם תום לימודיו המשיך למכינה קדם צבאית "**אשר רוח בו**" במצבה רמן, משraq חצי שנה. הנאשם שיתף כי בחר להצטרף למכינה על מנת לשפר את אפשרויותיו להשיג גיבוש לווחמה. הנאשם השיג מבוקשו והתקבל לגיבוש בחטיבת הצנחנים ולאחריו לחידת מובחרת בחטיבה זו. הנאשם השתתף במסגרת שירותו במלחמת צוק איתן, עבר הסמכתה לשמש בתפקיד מ"כ והוא למפקד מצטיין (הצד מסמכים אמיתיים).

הנאשם תiar את שירותו הצבאי כחווייתי ומשמעותי עבורו. בתום שירותו הצבאי עבד בעבודה מועדת בעיר אילת כקצין ביטחון משך שנה. לאחר מכן, עבר לעיר זיכרון יעקב ועבד בתפקיד מדריך נוער בפנימיה של חברת דיש של ילדי רוחה בגלאי 6 עד 18 במשך שנה. בהמשך, שב לעיר מגוריו, נתיבות, **שם השתלבamura אבטחה של משרד הביטחון** ועבד במחסום ארז, בין היתר כמפקד המחסום, משך כמעט 3 שנים עד שפוטר מתפקידו נוכח ההליך המשפטי המתנהל נגדו בתיק דין.

משפחה מוצאו מונה זוג הורים גרושים - 6 אחים בגלאי 28 - 37, כאשר הנאשם הוא בן הזקנים. אמו בת 52, גראשה, מתקייםת מקצת ביטוח לאומי. הנאשם שיתף כי היא סובלת מבעיות פיזיות, תיאר אותה כאישה חזקה אשר גידלה את ילדיה באופן עצמאי, מעורבת, נכהה בכל הדיונים שהתקיימו בהליך זה שגרם לה לטלטה.

הנאשם נעדר עבר פלילי ותעבורי. בהתייחסו לעבירה, סיפר כי אחיניתו הקטינה הייתה בזוגיות עם המתלון שמבוגר ממנו במספר שנים וכי הקשר לא היה לרשביעות רצונה של אם (אחותו של הנאשם) אשר שיתפה את אחיה (אותו ואת נאשם 1) במורכבות של הקשר ובאיומים מצד המתלון על אחיניתו והוריה נוכח התנגדותם להמשיך את הקשר עמו.

לשירות המבחן סיפר כי המתלון נהג לפקד את ביתה של אחותו בלילה ולהשליך חפצים כאשר לא פתחה את דלת הבית, וכי לאחר שהוגשה נגדו תלונה במשטרת, הגדל לעשות והגיע שוב לביתה עם 4 אחרים ואינם כי יפגע ביושבי הבית. לדבריו, סמוך לאחר שנים משמרת לילה, אחיו, נאשם 1, ערך אותו במרתחש עם אחיניתם והם נסעו יחדיו אל אחותם, כשבמהלך הנסעה, נאשם 1 ניהל שיחה עם המתלון וביקש ממנו להפסיק להתראות עם אחיניתו ולהתריד את הוריה. בהגעתם אל בית אחותם, נכהה מדיקת הפנימיה בה לומדת האחינית כשזו הגיעו נוכח התדרדרות של אחיניתו בלימודים כתוצאה מהקשר הזוגי המורכב עם המתלון. הנאשם שיתף כי ניסה לברר עם אחיניתו את טיב הקשר ואם

קיים רצון להמשיך ניהול הקשר, וזה מסרתו בפנוי כי היא אינה מעוניינת בהמשך הקשר. לאחר מכן, באותו הערב, הבחן במתלון ואחיהנתו ייחדיו בפארק השכונתי ועל כן החליט להרטיע את המתلون באמצעות איום, כבמה שניסה לדבר עמו באופן רצינלי והמליץ לו לבחור בדרך אדפטיבית להפסיק עם מעורבותו בפלילים. בהמשך יצר קשר עם אחיו, נאשם 1, במטרה לסייע לו להרחק בין השניים וכאשר הגיעו הגיע, החל ביניהם לבין המתلون ויכול שהוביל לאילומות פיזית.

שירות המבחן צין כי נעשה ניסיון לשוחח עם המתلون אלם בירור גילה כי המתلون, המוכר לשירות המבחן, מרצתה מסטר.

השירות צין כי הנאשם חש חריטה על התנהגותו ודרך פעולתו, שיתף כי ההליך המשפטי גבה ממנו מחיר אישי כבד בתחום עסקוקו לרבות פיטורי מעובדה במחסום ארץ. לדבריו נגעה גם תעסוקתו בעתיד במשרד הביטחון בתחום האבטחה נוכח שלילת רישיון החזקת נשק.

שירות המבחן התרשם מהנאם כבעל יכולות קוגניטיביות וורבליות תקינות אשר שמר על דרך חיים נורמטיבית ומ��פקדת שבאה לידי ביטוי ביציבות והتمדה בתחום הלימודי והازורי. הנאשם סיים את לימודיו וחובתו כאזרח. בעת שירותו הפגין יכולות תפקוד גבוהות שהתבטאו בתפקידו כמפקד כיתה בחיל לוחמה ובתעודת הצעירות אשר ניתנו לו על תפקידו.

בشكل גורמי הסיכון לשיקום צין השירות יכולתו הטובה של הנאשם להסתגל ולהתמיד במסגרת השונות בחיו, יכולתו למלא תפקידים שונים בחיו ולגלוות מסירות ואחריות בתפקידים אלו. עוד צין יכולות הנאשם לתקשורת טובה ושירה תוך הבעה של מחשבותיו ורגשותיו בצורה ברורה. עוד צין השירות כי הנאשם בעל שאיפות, בעל תפיסה עצמית חיובית וכי מעורבותו בעבירה הנדונה מהוות פגעה רבה בדיםו העצמי. בנוסף אמר צין כי ההליך הפלילי אשר פגע במישורים שונים בחיו ועד כדי שפותר מעובdotו בתחום הביטחון, מהוות עבורי גורם הרתעתי ממשמעותי.

בشكل גורמי הסיכון, צין השירות כי לצד התרשומות מכך שהנאם נוטה לייחס את נסיבות מעורבותו בעבירה הצורך להגן על משפחתו, יש להביא בחשבון את התנהגותו פיזיה בעת ביצוע העבירה, חוסר שיקול הדעת והעדר מחשبة על השלכות מעשיו לטווח הארוך.

בהתיחס לשאלת הרשות, חזר השירות לצין כי מדובר באדם צער או רח מנעה תקין ונורטיבי, נעדך עבר פלילי, הפועל למען עתידו האישי וה תעסוקתי, לך אחריות מלאה על מעשיו תוך מסcole, בשפה וחרטה על ביצועם. בנוסף, לאור שהנאם ביטא רצון להמשיך שלובו במערך האבטחה במשרד הביטחון לצד עובדת פיטורי נוכח ההליך הנוכחי, קיים חשש ממשי כי הרשות בדין תפגע באפשרויות התעסוקתיות העומדות בפניו בתחום הביטחון. בנוסף, צין כי ההליך המשפטי מהוות עבורי תחושת בשפה עמוקה ופגיעה בתפיסתו העצמית החביבת והמתפקדת, ובדיםו העצמי. **להערכת השירות הנאם אינו זוקק להטעבות טיפולית, שכן מדובר באדם צער בעל מערכת ערכים נורטיבית ומ��פקדת.** דעת השירות הינה כי ישנה חשיבות לכך שענישת הנאשם לא תהווה מכשול לעתידו התעסוקתי, על כן בא בהמלצה לבטל את הרשותה בדיון, ולהטיל עליו ענישה שיקומית חינוכית בדמות של"צ והתחייבות להימנע מביצוע עבירות בעתיד.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. התייעזה הגישה תעודת רפואיות ותמונה המtauודת חבלה בדמות חתך של כ- 7 ס"מ בראשו של המטלון וסימני חבלה בדמות אדומות באזור הצלעות והידיים.

5. ההגנה הגישה בעניינו של נאשם 1 את המסמכים הבאים: פניה מיום 28.11.2022 של מנהל קבוצת PLE מקום עבודתו של הנאשם לפיה הרשותן בדיון עלולה תביא לשום העתקתו (נ/7); חוות מיום 28.11.2022 של קצין הנדסה בחטיבה 16 (מיโลאים) (נ/8); תעודה הוקהה מגדור 76 (נ/9); תעודה לוחם (נ/10); תעודה הצטיינות מצה"ל (נ/11); מכабב המלצה והערכתה ממוקם העבודה (נ/12); דיסק שמע בו נשמע המטלון מאיים על בני משפחת הנאשם (נ/12); 2 הודעות שמסרו בני משפחה במשטרת בקשר עם האירוע שהתרחש בפתח ביתה של אחות הנאים ושקדם לאירוע בשוא כתוב האישום (נ/13); הودעתם של הנאים מיום 4.8.2021 בשעה 17:30 קודם הגיעת המטלון יחד עם 4 גברים אחרים לפתח ביתה (נ/14).

במהרש, הווער לשכת דיסקוג קי המכיל סרטון שהורד ממצולמות אבטחה בו תועד המטלון מטריד את משפחת הנאים ביום 04.08.2021.

ההגנה העידה עד אופי את מר דוד בן ברוך, חברו ומפקדו של נאשם 1 אשר סיפר על שירותם הצבאי המשותף בפלוגה מבצעית בחיל הנדסה קרבית, יציאתו של הנאשם לקורס מ"כים, ולאחריו לקורס קצינים. בהמשך לכך, כי בעת שהיא סמ"פ פיקד על הנאשם שהיא מפקד מחלקה והוסיף: "אנחנו חברים ועברנו שירות יחד, מבחןינו הוא תמיד היה מפקד ותמיד היה לו את העריכים והדריך להנחיל ולהעביר זאת לחיליו והייתי רואה זאת גם במקום שאני מפקד עלייו וגם מתוך חבר שיודיע לקבל מרות יודע לסייע ולקדם עם המונע ערכיהם. היום אני רואה את החיללים שלו בין אם זה באקדמיה שיוצאה לי לפגוש אותם שם ואני יודע שהוא דמות ממשמעותית מאוד וחביבת עבורם. אני יודע שהוא עושה המונע מאcents בשביל להhaftפת ולדאג למשפחתו והוא עשה זאת בצורה מאוד טובה.

אני אישית לא יודעת מה אני עשו פה איתם בסיטואציה זו שהוא נקלע אליה אני יודעת מי הוא כdad, האירוע לא משקף את מי שהוא ומה שהוא, יש לי המונע לומר עליו טוב אבל אם אני סופר רגעים קשים במהלך השירות הצבאי, אז מדובר ברגעים שהם אין לך חוסן לראות את الآخر אז לא ניתן לתרום ולסייע במערכות שעובדת בצורה צוותית. כבא זה חלק מזה הכל עובד ביחד ושיתוף פעולה שלו ואיך שהוא נמצא, הוא היה נכון, הוא דמות.

6. בעניינו של נאשם 2 הגישה את המסמכים הבאים: תעודה הסמכה ממשטרת ישראל לקורס מאבטח (נ/1); תעודה גמר קורס מ"כים (נ/2); תעודה שחרור וציון האותות שקיבל הנאשם (נ/3); תעודה הצטיינות מצה"ל (נ/4); תעודה הוקהה ממכינה "אשר רוח בו" (נ/5); תלווי משכורת מעובdot בתקף מאמבטח (נ/6).

ההגנה העידה עד אופי את מר ליאור לוי אשר שירת עם נאשם 2 ביחידת מובחרת של הצענים: "אני מכיר את עודד מ-2016 הוא סיים שירות מלא בצהנים. ביצענו ביחד 5 אימונים ושני תעסוקות מבצעיות. אני מכיר את עודד כבן אדם שcool, מבצע משימות עם הגדלת ראש, בצורה טובה, מערכתי. אני יכול לספר על אירוע תחת סיון, תחת אש שתפסנו מבוקש, לא היה רחוק שניינו חוקקים תחת אותה אנדרטה. הוא היה גורם חיוני בפלוגה, נמצא באחוז העליון של הצעה. האירוע ששמעתינו עליו לא הולם את האופי כפי שאני מכיר אותו ב-6 שנים האחרונות. בסך הכל אני מעוניין לדעת מתי הוא יוכל לחזור אלינו לשרת שכן בעקבות האירוע הזה הוא לא

**הגיע לאימונים האחרים בغال הగבלות שהושטו עליו. שוב הוא גורם חיובי בפלוגה ומגדיל ראש אני הגעתי
במיוחד מהמרכז היום על מנת לומר את הדברים בפני בית המשפט ושתקחו את דברי בחשבון".**

7. המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב והוסיפה על פה. בגדրיו טיעוניה עמדה על הערכיהם המוגנים בהם פגע נאשם 1, הטעימה את חומרת העבירות ובשים לב לנסיבות בייצוען, ועתה לקבוע את מתחם העונש ההולם כך שנינוע בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

ב"כ התביעה הדגשה כי בנסיבות אחרות הייתה עותרת למתחם עונש שהרף התחתון בו גבוה בהרבה מזה לו עתירה, אלא שבמקרה הנדון, הביאה בחשבון את התננегות המתלוון שהטריד ואיים על הוירה של א.ח., אחיניותו של הנאשם, מה שלמעשה היה אט הרקע והמניע לתקיפתו על ידיו נאשם 1.

בהתיחס לתקיריה שירות המבחן והמלצוטוי, נטען כי המליצה העונשית לצו מבחן ושל"צ מהויה חריגה קייזונית ממתחם העונשה, בין היתר, בהינתן שהנאשם לא סיים את הליך הטיפול בו שלו, גם שבסלב זה ניתן לראות כי מדובר בהליך טיפול חיובי. לדידה של התביעה, גם אם בית המשפט רואה לנכון לחזור במידה מסוימת ממתחם העונש ההולם, אז החריגה צריכה להיעשות כך שהירידה ממתחם העונש ההולם תעמוד על 9 חודשים עבודה שירות.

אשר לביטול הרשעה, נטען כי הנאשם לא עומד בתנאים שהותו בהלכת כתוב. נטען כי חומרת העבירה ותוצאתה בדמות חבלות שנגרמו למתלוון, אינה מאפשרת לוותר בנסיבות העניין על הרשעה ועל כן לא מתקיים התנאי הראשוני אשר לתנאי השני נטען כי לא הוכחה פגעה קונרטית בנאשם בהעדר אסמכתאות בהקשר זה.

בסוף הדברים, משאביה בחשבון את עברו הנקוי של הנאשם, עטרה לגוזר את עונשו בחלוקת התחתון של מתחם העונש, ובנוספַּה להshit תעלוי מאסר מותנה מרתייע, פיצוי למתלוון, קנס והתחייבות.

באשר לנאשם 2 שהורשע בעבירה של איומים, עטרה התביעה למתחם עונש הנע בין 6 חודשים אשר יוכל וירוץ בעבודות שירות ועד 14 חודשים מאסר בפועל. בהקשר זה, הפנתה לעובדות כתוב האישום, לחلكו של הנאשם באירוע ותענה לפגעה לא קלה בערכיהם המוגנים שבביסיס איסור עבירת האיום, נוכח שמדובר באירועים ברף גבוה הכוללים איומים באמצעות הטלפון על המתלוון להימנע מקשר עם אחיניותם אחרית יפגעו בו וידקרו אותו, כשהמהרשך הנאשם מאים על המתלוון כי אם לא ישחרר את אחיניותו יהיה בלางן ועוד אמר למתלוון "אתה נשאר". לדידה של התביעה, נאשם 2 הסלים את האירוע בכך שהתקשר לנאשם 1 ובקש ממנו להגיע למקום, ולאחר מכן נאשם 1 הגיע למקום התראח השאיר עזיבת האישום. בתימוכין הפנתה למקרים בפסקה מהם ביקש ללמד על מתחמי עונשה הכלולים מאסרים בפועל בעבירות איומים.

אשר לעונשו של הנאשם, צינה בעברו הנקוי, אחריותו שלקח על מעשיו והודאתו שחסכה זמן שיפוטי יקר ועתה להshit תעלוי מאסר בפועל שיכול וירוץ בעבודות שירות ככל שימצא מתאים. בנוסף עטרה להshit תעלוי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לקורבן העבירה. בהתאם לשאלת ביטול הרשותה הנאשם, נטען כי אין לו עומד בתנאים שהותו בהלכת כתוב ובכל מקרה התביעה עומדת על הותרת הרשותה בדיון.

8. ב"כ הנאים, עו"ד חן בן חיים, עטרה לבטל את הרשותם הנאים, בו היתר, בהתאם להמלצת שירות

בהתיחסה לנאשם 1, ביקשה כי בקביעת מתחם העונש הרולם את מעשו, ניתן משקל ממשמעו של חלקו של המتلון ברקע והשתלשות הדברים קודם וסמן לאירוע נשוא כתוב האישום, כמתבטא בהתנהגותו האלים כלפי בני משפחתו של הנאשם, הוריה של א.ח. שהינה קטינה והייתה בת זוגו של המטלון. נטען כי המתחם לו עתרה התביעה, לא הולם את מדיניות העונישה ונסיבות ביצוע העבירות. בכל מקרה, נטען כי המקירה הנדון מצדיק חריגה ממשמעו מתחם העונישה אותו יקבע בית המשפט ובתימוכין הפנטה למקרים בפסקה. לדידה, עניינו של הנאשם לא רק מצדיק חריגה העונישה אותו יקבע בית המשפט ובתימוכין הפנטה למקרים בפסקה. בהקשר זה לתקיריו שירות המבחן למד על הנאשם הנעדר עבר פלילי קודם ונעדר מאפיינים עבריניים, אשר כבר בראשית ההליך המשפטי הביע חריטה עמוקה וצער על מעשיו, הבין כי הוא נדרש להליך טיפול, השתלב בהליך טיפול ייעודי ומתחום שנצנץ תוציאו כבר ניכרים בתסקיר האחרון של שירות המבחן.

לאמור הוסיפה ופרטה בהרחבה בקורסויו של הנאשם, שירתו הצבאי המשמעו ועובדתו הנתמכים בטעודות הערכה והצטיניות, לרבות העולה מעדותו של מפקדו וחברו לנשך, והכל ללמד עלי זכות אדם חיובי וטוב אשר שלא מרצונו הטוב נקלע לאיירוע בגדרו של וمعد לריאונה בחיו, איירוע מטלטל בחיו הוא מתחרט וובש בשל כך. ב"כ הנאשם חזרה והדגישה את הרקע והשתלשות הדברים שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות לצד רצונו לסייע ולהגן על אחוותו ובעה שהוא חסרי אונים מול מעשו האלים של המטלון כלפייהם חרף פניותם ולא פעם לשטרתו.

בנושא הרשותו, הסכימה ב"כ הנאשם לחומרה הגלומה במעשהיו. לצד זאת, טענה כי מבחני המשנה שנקבעו בהלכת כתוב "חומרת העבירה" לא עומדת לבדה אלא באה על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקורה, כך שהתנהלוות האלים המתמשכת של המטלון לרבות סמוך לפניה האירוע נשוא כתוב האישום, מקאה באופן ממשמעו מחומרת מעשי הנאשם ומחייבת את הדרך לביטול הרשותו, בהינתן נתוני האישים, ההליך הטיפולו אותו עבר וימשיך לעבר ובעיקר נוכח החשש ממשי לפגיעה קונקרטית בשיקומו ועובדתו כעולה ממיסמרק שהוגש מקום עבודתו. בהקשר זה הפנטה לע"פ 12/8528, ציפורה נ' מדינת ישראל, (פסקה 9) ולמבחני המשנה בהם פרט בית המשפט בע"פ 5985/13 להימנע מהרשעה. נטען כי רובם של מבחני המשנה מתקיימים בעניינו של הנאשם, לרבות עברו הנק', הסבירות הנמוכה עד לא קיימת כי מעשו ישנו כל נלמד מהتفسיר. עוד הוסיפה וטענה כי העבירה אותה ביצע הנאשם אינה מלמדת על דפוס התנהגות כרונית, אלא על מעידה חד פעמיות בסיבות שגם התביעה מסכימה כי הן חריגות בהינתן חילוק המשמעו של המטלון ברקע והמניע לתקיפתו, מעמדו ותפקידו של הנאשם, האחריות שנטל על מעשו, החריטה ובעיקר כי הרשותה תביא בהכרח לפיטוריו מעובדה.

לטענת ב"כ הנאשם, מכלול הדברים האמורים, מטה את הCPF לעבר ביטול הרשותו של הנאשם. בהקשר זה הוסיפה, כי בטיעוני התביעה לעונש לא נמצא כל התיחסות לנטיינו האישים של הנאשם, לעולה מהتفسיר אודוטו ומאפייני אישיותו, לרבות השינוי שחל בו לאחר ההכרה והבנה בהתנהלוות האלים בתוך האירוע, לצד הכלים אותם רכש וירכש במהלך התהליך הטיפולי שבעיצומו הוא נתן.

עוד טענה כי התביעה לא נתנה משקל ראוי להתנהגותו האלים של המטלון אותה סיכמה באמירה כללית ושטוחית "**אנחנו יודעים שהמתلون חוזדים רבים על המשפחה**" בעוד שמדובר "בטדור" ממש שהפועל המטלון על משפחת הנאים מתחן כתלי הכלא, בכללו איוםים קונקרטיים לפגיעה פיזית, הטרדה טלפונית אינטנסיבית תוך שהפר את חייהם לסיטוט שנמשך על גבי חוזדים רבים, וכאשר יומיים לאחר שחרורו מהכלא התקיים בפתח ביתה של אחות הנאים עם 4 גברים נוספים, השליך אבנים ולמעשה הוציא לפועל את אויומיו.

בעניינו של נאשם 2 טענה עו"ד בן חיים, כי בהינתן הרשותו בעבירות איומים שעצמתה ברף נמוך "אם לא תחררר אותה יהיה בלאגן" הרי זו אפשרות ויתור על הרשותו, בהינתן, בין היתר, נתוני האישים החשובים לצד TASIR חיובי ביותר, ממנה עולה ונלמד על העדר דפוס התנהגות עבריינית ואף העדר כל נזקנות טיפולית. בקשר לביטול הרשותו عمده על המחרים הכבדים אותם שילם נוכח מעשי, בין היתר, מעצרו משך חדשים ימים מאחריו סORG ובריח לראשונה בחו"ל; פיטורי המידים מעובדה כمفקד אבטחה ב"מחסום ארץ"; הפסקת שירות המילואים עת מדובר בלחם קרב; ביחיד מובהרת של חיל הצנחנים, למד על פגיעה קונקרטית בפועל בנאשם נוכח ההליך המשפטי, לא כל שכן הורתת הרשותו בדיון. מכלל הדברים האמורים, עטרה לאמץ המלצות שירות המבחן ולבטל הרשותו.

נאשם 1 בפתח דבריו בקשה "אני רוצה להנצל בפני המתلون, בפני אחינית שלי ובפני כל הסביבה שנפגעה מזה, המשפחה הקרובה שלי, אחי". הביע צער על כי במעשהיו פגע באנשים להם שימש דוגמא, כך למשל לנאשם 2 שהוא אחיו הצעיר ממנו. לדבריו העברינות אינה חלה מאורחות חייו.

נאשם 2 בקש גם הוא "להנצל בפני כל האנשים שנפגעו ממני, המתلونנים". לדבריו שילם מחייבים כבדים נוכח מעורבותו "חכמים שלי" בתפקידו ממש. מצאתי את עצמי בלי עובדה, לא יודע מאייה להatial, מעצר בית, עד היום אני סוחב ריקושים מהדבר זהה. לא הולך למילואים והייתי שותף פעיל הולך הרבה למילואים ואת מה שהוא ל' בעבר הרישוי לנשך לא אוכל להזכיר יש הוצאות כספיות לצורך זהה ואין לי. אני בכל מקרה אכבד כל החלטה של בית המשפט".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

9. כבר שנים יצא קריאה מבתי המשפט השונים להעניש בחומרה את אלו הפונים לדרכי אלימות כדרך לפתרון סכסוכים, תוך דגש על תפקידו של בית המשפט במאבק נגד האלימות הפושה בחברה הישראלית. כך בדברי בית המשפט בע"פ 09/09 7878 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים):

האלימות מכרסמת ביסודות חברותנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעולบาลיהם כלפי הזולת. בסוגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביר את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראוים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' ריכמן [פורסם בנתו], 7.2.2005), שישקפו ערכיהם של תגמול והרטעה.." .

למרבה הצער האלימות בחברה הישראלית ממשיכה להרים ראש ושלוח זרועותיה לכל מרחב, והקראה להחמרה

בענישה בעבירות אלימות נוכח פגיעתן ברקמה החברתית וביטחון הציבור חוזרת ונשנית, כך בדברי בית המשפט בע"פ
19/2020 זגורני נ' מדינת ישראל (6.2.20):

"**בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרעתה מפני ביצוען. זאת, מחתמת פגיעתן האנושה בזכותו של אדם לשמלות גופו, לביטחון ולכבוד.**"

10. פגעת נאשם 1 בערכיהם המוגנים אינה קלה. מדובר באירוע אלימות שתוצאתו הותירה חבלה משמעותית בדמות חתק בראשו של המתلون אשר נזכר כי הוכה נמרצות על ידי נאשם 1 המבוגר ממנו שנים לא מעט. **בחינת נסיבות ביצוע עבירות הפציעה** מעלה כי זו בוצעה בנוכחות נאשם 2 אשר לא רק שלא עשה על מנת למנוע או להפסיק את האירוע, אלא היה זה השזעיק למקום את נאשם 1 במטרה ללמד את המתلون לקח ולכל הפחות להניא אותו מהמשך קשר עם אחיניהם, כשמוקדם יותר באותו יום אימנו השניים לפגוע פיזית במתلون על רקע אותו קשר עם אחיניהם.

לצד האמור, בחינת הדברים קודם להתרחשות האירוע לרבות האיים שאימנו הנאים על המתلون, מלמדת על חלקו האלים הלא מבוטל של המתلون בהשתלשות עד לאירוע האלים בגדרו הוכה כאמור. כעולה מעובדות כתוב האישום, משל מספר חדשניים, איים והטריד המתلون את הוריה של ח.א. על תוכן האיים ואופן הטרדתם נלמד מעדותם של השניים במשטרה (ראו מ/12 ועוד נ/14) וכן בעובדות כתוב האישום וטיעוני המאשימה לפיהם " אנחנו יודעים שהמתلون חדשניים רבים אים על המשפחה" מהן עולה כי המתلون נגה להתקשר לכל אחד מהם בנפרד, בכל שעה, לרובות שעות לילה מאוחרות תוך שהוא חוזר ומאים לפגוע בהם פיזית.

כמו הנאים כך אחותם של הנאים סיפרה במשטרה כי כל זמן ואוاني המתلون הופנו אליהם בעת שהיא מאחוריו סורגת ובריח (בעניין אחר) לא עלו חששות ממשיים לפגעה מיידית בהם. אלא מה, מיד לאחר שחרורו של המתلون ממסר הוא מגיע לביתם בשעות לילה מאוחרת, 00:01, כשהוא מלאה ב 4 גברים אחרים, ובמועד זה מאיים לפגוע בהם (ראו ב נ/13 ונ/14) ללמד על עצמת אלימות מילולית והתנהגות גבוהה של המתلون כלפי הורי חברתו בעבר (אחותם ובעלת של הנאים)). ברקע הדברים האמורים (הובא בתמצית) החלה השתלשות האירוע בו עורבו הנאים לאחר שאחותם שיתפה אותם במעשי המתلون לנסות ולהמשיך לפגוע בה ולבני המשפחה שנכחו בבית אותה עת. מעובדות כתוב האישום, על מנת למנוע מהמתلون לנסות ולהמשיך לפגוע בה ובבני המשפחה שנכחו בבית אותה עת. מנת שיפסיק לרבות מדברי הנאים לשירות המבחן עולה כי האחרונים עשו מאמץ לבוא לדברים עם המתلون על מנת שיפסיק התנהלותו האלים כלפי אחותם לרבות המשך הקשר עם אחיניהם, אולם משהדבר לא צלח, אימנו לפגוע בו, כשבהמשך אוונים אלה יצאו לפועל במהלך אותו היום.

לצד האמור, יש להביא בחשבון כי אין מדובר באירוע מתוכנן וודאי לא תכנית עברייןית מאורגנת מראש לתקוף את המתلون, חרף האוונים עליו בשלב מוקדם של היום.

בכל מקרה, נחדר ונאמר כי חרף חלקו של המתلون בהשתלשות הדברים המקדימה לאירוע האלים, לרבות חשיפת הנאים לחוסר האונים של אחותם ובעלת לנוכח התנהגותו האלים המתמשכת של המתلون כלפים - לא היה ולא יכול להיות כדי להצדיק את מעשי נאשם 1 אשר בין היתר נטל את החוק לידי.

בכל הנוגע לחלקו של נאשם 2, זה כאמור יכול היה למנוע את האירוע ככל שלא היה מבקש מנאשם 1 להגיע למקום
עמוד 10

על מנת לסלק את המתלוון ממשם, או לכל הפחות היה עווה על מנת למנווע /או להפסיקו בשלב מוקדם. בכל מקרה, באזומים שהשmiaר כלפי המתלוון **"מה אתה עווה עם אחינית שלו? אתה לא רוצה לשחרר אותה ולהתקדם, אם לא תחרר אותה יהיה בלאן"** כמו גם האזומים שהושמעו כלפי המתלוון קודם לאיורע, אין כדי פגעה משמעותית בערכיהם המוגנים שביסוד האיסור על עבירות האזומים.

11. **ענישה נוהגת** - העונשים על מי שביצעו עבירות אלימות נעה בקשה רחבה, וררוב גנזרים מנסיבות ביצוע העבירות ותוכחתן. בוחנת המקרים בפסקת בית המשפט, על פי רוב תשאף למקרים שנסיבותיהם דומות פחות או יותר לנסיבות המקירה הנדון, אם כי, גם מקרים חמורים או קלילים יותר, ניתן ללמוד על הענישה הנוהגת והראוייה לנוהג, והכל בהתאם ובשינויים המחויבים למקירה הנדון.

בעפ"ג 42435-04-23 **אבו טהא ואח' נגד מדינת ישראל**, שניתן לאחרונה (21.6.23) דחה בית המשפט את ערעורם של המערערים על חומרת העונש אותו גזר בית משפט זה, 15 חודשים מאסר בפועל על נאשם 2, צעיר בן 19 שנים, נעדר עבר פלילי, ו- 17 חודשים מאסר בפועל על נאשם 3, צעיר בן 22 נעדר עבר פלילי. המערערים, ונאשם 1 בכתב האישום, תקפו בחמת עצם, בצוואת חדא את המתלוון, שלא עשה להם כל רע, בצתתו ממועדון בו בילה יחד עם חבריו. המערערים ביחס עמו נאשם 1 היכו את המתלוון נמרצות בפניו ובכל חלקיו גופו, באגרופים וסתירות תוך שמתלוון 2 הולם בראשו פעמיים רבות עם מפתח שבדי (מפתח צינורות) והכל תוך ניסיונות של מאבטחי המועדון וחבריו של המתלוון להרחקם מהמתלוון. בהמ"ש המחויז עמד על החומרה שבתקיפת אדם בחבורה ובפרט פגעה בחוץ קשה. בסיבות של התלהמות ופרעות מתוק רצון לפגוע ולהבול, אישר את מתחם העונש אותו קבע בהמ"ש קמא בעניינו של המערער 1, בין 14 ל-32 חודשים מאסר בפועל, ובעניינו של מעורר 2, בין 15 ל-32 חודשים מאסר בפועל, כמו גם את העונשים שהושתו על כל אחד מהמערערים, צעירים בגילאי 19 ו-22, נעדרי עבר פלילי.

בת"פ (ת"א) 10-10-58915 **מדינת ישראל נ' עלייאן**, דובר על מי שבבקשות יוכוח כספי בין המתלוונת, דחף אותה על המיטה, נטל בקבוק זכויות וניפץ אותו על ראשה, ולאחר מכן הכה באמצעות שרברוב הבקבוק בחזה והוסיף איזים עליה. למתלוונת נגרמו פציעות בדמות חתך ודמס קל בקרקפת והוא נזקקה לקבלת טיפול רפואי. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל-36 חודשים מאסר בפועל והטיל על הנאשם 24 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.**

בת"פ (ב"ש) 20-02-34230 **מדינת ישראל נ' עתאייה**, הנאשמים הורשו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בסיבות מחמירויות ופציעה בנסיבות מחמירויות בגדנן נגרמו למתלוונים חבלות באף, שברים באף, שבר ברצפת העין אשר לאחר טיפול שחזרו לביתם. בהתאם להסכמות הצדדים, התביעה הגבילה עתרתה לעונש ל-25 חודשים מאסר בפועל. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשים מאסר בפועל והטיל על הנאשם 1 – 20 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוות.** על נאשם 2 – 20 חודשים מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי.

ת"פ (שלום אילת) 47816-01-19 **מדינת ישראל נ' דהן**, נקבע מתחם בין 10 ל-36 חודשים מאסר בפועל בעניינו של מי שהורשע בעבירות של פצעה ואיומים.

בת"פ 18-07-64139 **מדינת ישראל נ' חכמוני**, קבע מתחם שנע בין 15 ל-30 חודשים במקורה בו דובר על מי תוך

הפרת תנאי מעצר הבית, תקף את המתלוון בכר שדרקו 2 דקירות באזור העכו.

בת"פ (שלום ב"ש) 16-06-59343 **מדינת ישראל נ' בן סימון**, הורשע הנאשם בעבירות של פגיעה כשבירין מזוין, החזקת סכין שלא למטרה כשרה או יומיים. בית המשפט קבע מתחם הנגע בין 14 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ 16-03-51336 **מדינת ישראל נ' יגאל טלקר**, הנאשם הורשע בעבירה של פגיעה כשבירין מזוין, בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנגע בין 14 ל- 42 חודשים מאסר בפועל. .

בעבירות אiomips, לרוב נמצאו מתחמי עונשה החל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשים מאסר בפועל, וזה כמו כל מתחם עונשה, בעיקר הינו תלוי נסיבות ביצוע העבירה, לצד הרקע לביצוע והתוכזהה.

ראו למשל, ת"פ (שלום ב"ש) 21-10-21 **מדינת ישראל נ' נחום (23.11.21)** דובר על שני תיקים שכורפו כאשר בכל אחד מהם הורשע הנאשם בעבירות אiomips על עובדים בסניף 'שפיטסל'. לעומת זאת, בת"פ (שלום ב"ש) 15-02-58985 **מדינת ישראל נ' מסגנאו (9.9.15)**, קבע בית המשפט את מתחם העונש בין מספר חודשים מאסר שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד 13 חודשים מאסר בפועל. שם דוברimenti של אחר ניהול הוכחות הורשע ב-2 בעבירות אiomips שהפנה לפני הזוג, בשני מועדים שונים. בפעם הראשונה איים עלייה כי יחוור אותה עם סכין מאיבר המין ועד לעלה, ובמועד אחר איים עלייה באמצעות סכין אותה הניף לעברה תוך שהיא נמלטה ממנו ומסתרת מפניו מתחת למיטה בחדר השינה. בית המשפט קבע כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים הינה משמעותית בהינתן שמדובר באiomips בוטים לפני הזוג, בשתי הזדמנויות שונות ללמוד שאין מדובר במקרה חד פעמי כשאחד מהאiomips נמצא ביטוי באקט פיזי שבו הנאשם מנוף בסכין מול המתלוונת והביא אותה להסתתר מפניו מתחת למיטהה. זאת ועוד, בית המשפט הוסיף ונתן משקל לעובדה שנוכח עצמת החשש של המתלוונת מפני הנאשם, היא בחרה לעזוב את הבית עם ילדיה ולעוזב למקלט על אף הקושי הכרוך בכך, כעולה מעדותה במהלך ישיבת ההוכחות בפני בית המשפט.

סיכום כלל הדברים האמורים ולאחר מכן שכלל השיקולים הקיימים לעניין, נוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירה ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, ובhabi'i בחשבו את מתחם העונש לו עתרה המאשימה נוכח "טרומתו" המשמעותית של המתלוון להשתלשות האירוע, סבורני כי מתחם העונש הולם בעניינו של הנאשם **1 נ凶 נאשן בין 8 ל- 24 חודשים מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש בעניינו של נאשן 2 נ凶 נאשן בין 8 חודשים מאסר על תנאי ועד 10 חודשים מאסר בפועל.**

סטייה ממתוחם העונש

12. בהתאם לסעיף 40(ד) לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג לפחות ממתוחם העונש ההולם בשל שיקולו' שיקום, הינו אם הנאשם השתתקם או אם קיימים סיכוי של ממש שהוא ישתקם. בע"פ 17/6637 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18) התייחס בית המשפט העליון למונה "סיכוי של ממש להשתקם" בציינו:

"**ambil לקבע מסמורות, ניתן לציין שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפלה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדייקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרכו הישר,**

עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צער נעדך עבר פלילי".

נמצא איפה, שיקולים שונים נוספים מהווים רשותה סגורה, בכוחם להצביע על פוטנציאלי שיקומי המצדיק חריגה ממתחם העונש הולם, בהם: עבר נקי וניהול אורח חיים נורטטיבי, שיתוף פעולה עם רשות החוק ושירות המבחן, אינדיקציות לשינוי عمוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, לרבות מוטיבציה שפגין הנאשם לשיקום (ראו עוד בע"פ 4503/16 **אבו שנדי נ' מדינת ישראל** (5.5.17); ע"פ 16/16 5611 **סלב נ' מדינת ישראל** (14.9.17); ע"פ 526/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.3.14))

למקרה תסקירי שירות המבחן לעיל בעניינו של הנאשם אין מי יחולוק בנתונו ומופיעו אישיותו הטובים. הדבר בכך שהוא בעל כוחות חיובים ויכולת הסתגלות למסגרות לימודיות, צבאיות ותעסוקתיות, בעל קשרים עם דמיות משמעותיות וגורמי תמיכה; לך אחריות מלאה מעשי; ניהל חיים נורטטיביים יצירניים והוא בעל שאיפות להמשך ניהול אורח חיים נורטטיבי, מי שהתגיס להליך טיפול בקבוצה יעוזית במטרה לעורר התבוננות פנימית בכם שבהתנהלותו באירוע הנוכחי ורכישת כלים להתמודדות עם מצבי לחץ ותסכול.

ה הנאשם שולב בהליך טיפול באוקטובר 2022 והוא בעיצומו של תהליך זה. גם אם יהיה מי שיאמר, כי אין די בשלב הטיפול בו נתון הנאשם, הרי שלא יכול להיות חולק על קיומם של סיכויים לשיקום מובהקים לאור העדר כל דפוסים עבריניים לצד נתוני החובים והיחודים עליהם נלמד מتسקרי השירות ולא פחות מעדי האופי, אלה בדמות, מר Dod בברוך, חברו ומפקדו של הנאשם אשר סיפר על שירותם הצבאי המשותף בפלוגה מבצעית בחיל הנדסה קרבית, ועל מאפייניו הטובים והערcis, אלה שבתעודות הוקה ומצוינות שהוגשו לעוני. בנוסף, המוטיבציה גבוהה שלו להמשך טיפול, העובדה כי מעצרו משך חדשים ימים הוא אירוע מטלטל ומרתיע עבورو, כי הוא מבין את חומרת מעשי, עורק מממצאים ומחובר למחירים התעסוקתיים, החברתיים והאישיים אותם משלימים הוא ובני משפחתו. אם לא די באלה, הרי הנאשם עוד ימשיך בהליך הטיפול במסגרת צו מבחן עליון המליץ השירות שירות המבחן.

מכל הדברים האמורים, סבורני, כי המקירה הנדון הוא מהמרקם החריגים בו מתקיים סיכוי לשיקום מובהקים לצד נתונים אישיים מעוררי הערכה אשר במובהק מティים את הקפ אופן מובהק לסתיה משמעותית ממתחם הענישה אותו קבעי.

הדברים נכונים ויפים לא פחות ביחס לנายน 2 אשר בעניינו לא מצאתי להרחב דברים בהינתן העבירה בה הורשע לצד נתוני האישים המרשימים, מאפייניו אישיותו החוביים, העדר כל נזקנות טיפולית, כנלמד מתוכנו והמלצות הتسקייר שהוגש עניינו, לצד עדות האופי של חברו ומפקדו בשירות הצבאי המשמעותית ותעודות ההציגנות לאורכו דרכו האזרחות והצבאית.

ביטול הרשות הנאנשים

13. נקודת המוצא בדיון הפלילי הינה כי מי שהוכחה אשמהו, יורשע בדיון. הרשות הפלילית של הנאשם שאשמו הוכחה ותוצאותיה, הן מרכיב חיוני בהליך הפלילי ונועדו למצות את תכליתו המגוננות, לרבות הטבעת תווית של מעשה פסול בעניין החבירה על מעשה העבירה, שגמול עונשי בצדו. כך בדברי בית המשפט בע"פ 03/03 5102 **מדינת ישראל נ' קלין :**

"חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת, תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפותרת נאשימים, חדשת לבקרים, מהרשה פלילתית, אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי הרשותה היא הבטי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסра את החוליה האחונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת" [ההדגשה אינה במקור].

בע"פ 12/8528 צפורה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 3.3.13), חזר והוסיף בית המשפט:

"בשרה ארוכה של פסקי דין נקבע כי הימנעות מהרשותה, של מי שאשמו הוכחה, הינה בגדר "חריג שבחריגים" בפסק דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשותה עשו אך במקרים יוצאי דופן".
ובהמשך:

"... בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העולול להיגרים לנאים, יש להתייחס לנזק מוחשי - קונקרטי, ואין להידרש לאפשרות תיאורטית, על פיין עולול להיגרים לנאים נזק כלשהו בעתיד...".

כך נמצא לדוגמא, ברע"פ 18/5018 עומר בזגלו נ' מדינת ישראל, בית המשפט העליון דחה את בקשה נאים נעדר הרשותות קודמות אשר החל בלימודי רפואי, ובניגוד להמלצת שירות המבחן בעניין. **"על מנת לבטל הרשותו נדרש המבקש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכון שיקומו ולבטס אותה באמצעות ראיות".**

ברע"פ 8755/21 אiad ابو עראר נ' מדינת ישראל (26.12.2021) **שנסיבותו חמורות הרבה יותר**, דחה בית המשפט העליון בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"פ 21-10-21-52057) בגין התקבל ערעור המאשימה על גזר דיןו של בית משפט השלום בבאר-שבע (ת"פ 20-05-10891). המבחן, רופא במקצועו, הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן, בעבורות תקיפה סתם של בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה ממש של בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין. מדובר למי שהכח באמצעות ידיו בראשה וידה שלא אשטו, בבית הורי, בהמשך, בכitem, הכה אותה באמצעות מקל של מטאטא, הפילה לרצפה ובעודה על הרצפה בעט בה בחזקה והכה בה באמצעות ידיו. **בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 6 ועד 24 חודשים מאסר בפועל**, ומטעמי שיקום ופגיעה קונקרטית בעבודת הנאים ביטל את הרשותה והטיל עליו של"צ עונישה נלווה. בית המשפט המחוזי בהדגשו כי העבירות בנסיבות מיוחדות ותוצאתן, אין יכולות לסבול וויתור על הרשות המערער לרבות השחת עונש מוחשי, קיבל את ערעור המדינה, הרשיעו וגזר עלי 12 חודשים מאסר בפועל. **בית המשפט העליון דחה את בקשה הערעור תוך שציין כי מדובר ב"רף מקל" של עונישה.**

וכך בת"פ 13-12-14547 מדינת ישראל נ' עמית שרון, בית המשפט דחה בקשתו של נאים נעדר עבר פלילי שביצע עבירות אלימות במשפחה לביטול הרשותה על אף תסוקיר שירות המבחן שהמליץ על אי הרשותה ועל אף שמדובר בטיס בחברת ישראייר ורישון הטיס שלו ישלה במידה וירשע.

14. לצד הדברים האמורים, קיימים מקרים חריגים מיוחדים וווצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה. המקרה הנורמטיבי המקנה סמכות לבית המשפט לבטל הרשעה בפליליים נמצא בסעיף 192 א' לחוק סדר הדין הפלילי הקובע: " הרשייע בימ"ש את הנאשם, ולפניהם גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את הרשעה ולצאותו כאמור". הסמכות קיימת גם מכוח הוראותיו של סעיף 71(א)ב לחוק העונשין התשל"ז 1977- הקובע: " מצא בימ"ש שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו.." .

אשר לאפשרות להימנע מההרשעתם של גנדרי עבר פלילי, שביצעו עבירות אלימות אף חמורות גם בנסיבות ביצוע, נמצא למשל, בת"פ (שלום ב"ש) 9048-01-21 מדינת ישראל נ' אדרי (ניתן ב-9.10.22), ביטל בית המשפט הרשותה הנאשם בעבירה **תקיפה הגורמת חבלה ממש לפי סעיף 380** בחוק העונשין. המדויר בגין שהוא בכלל "אוהלי קידר" בבאר שבע והמתلون היה עוצר בכלל. הנאשם סבר כי המתلون קילל אותו ואת ידיו, ועל כן נכנס לתאו והכה אותו באמצעות אלה שהיא הייתה בידו. כתוצאה מעשיו נגרמו למתلون פצעים בגבה ושפשופים בחלקי גופו. לאחר בינת מכלולנסיבות המקרה. בית המשפט קבע כי המעשה חמורבהינהן שמדובר בהתנהגות אלימה של בעל תפקיד כלפי עוצר שהוא נתון בנסיבות שב"ס ובהדגשו כי פגע במתلون ולא פחות בערכיהם המוגנים חברתיים כלל"ים כמו שלטון החוק, דימי התפקיד הציבורי, אמון שניית בידי אנשי אכיפת החוק להפעיל כוח ומרות לתוכליות חוקית ורואה בלבד ובמידה הנוחוצה בלבד. יחד עם האמור, **ניתן משקל ממשמעותי לעובדה שהנתגלה פוטר מעבודתו בשב"ס** וכי עבדתו הנוכחית ותחום לימודיו אינם צפויים להעמידו במצב של יחס מרות או כוח עודף מול זאת, ועל כן ומהנתגלה נטל אחריות על מעשיו ונמצא בקשר טיפולו עם שירות המבחן, ובעיקר עמד בנטול המוטל על להראות כי צפי לו נזק קונקרטי במקום עובdotו הנוכחית כתוצאה מההרשעה, מצא לנכון לבטל הרשעתו.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 20-375-03-22375 מדינת ישראל נ' חזדר אל אטרש (30.5.21), ביטל בית המשפט הרשותה הנאשים מעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות**. הנאים תקפו את בן משפחתם (אחיו של אחד הנאים) בכרך שלאחר שרדוו אחריו עד לפתח ביתו, השלכו אבנים לעברו ולבסוף גרמו לפצעי שפשוף בכתפו, סימני חבלה בגבו וחתכים בראשו. המתلون הפנה לטיפול בבית החולים סורוקה ופצעיו נסגרו באמצעות סיכות. בית המשפט קבע כי מדובר בעבירה שבנסיבותיה ניתן לשקלל הימנוות מהרשעה מביל פגוע בשיקולי הענישה בכלל"ים, בהינתן שהעברית אינה ברף החומרה הגבוהה, וכי נסיבותה אין מחמירות יתר על המידה ותוצאותיה לא קשות במיוחד. مكان, ומשעה בתסקרי שירות המבחן כי הרשעה עלולה לפגוע ביכולת הנאים לחזור למסלול חיים טרם האירוע, ולאחר מכן נמצא כי אלה עומדים במירב המבחנים שפורטו בהלقت כתב, וזה האירוע פלילי ראשון ויחיד של הנאים, נמצא כי יש כאמור לבטל הרשעתם.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 20-6903-07-66903 תאופיק ابو מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.20), (**אליו הפניה ההגנה**) קיבל בית המשפט ערעור המערער שהודה בביטוי עבירה בנסיבות ממשית והורה על ביטול הרשעתו וביטול המאסר המותנה שהוטל עליו. במקרה הנדון דובר בגין שיחד עם אחרים רדף אחר המתلون ולאחר שתפס אותו חנק אותו כשהוא אחר בועט בו ועוד אחר מכיה בגבו במקצת אגרוף וכותזהה מעשייהם נגרמה למתلون חבלה של ממש בדמות המטומה בקרקפת, פצעים שטחים, נפילות בלסת התחתונה ורגשות בכתף. נפסק כי בנסיבות העניין, והגם שאין לכך מתווך חומרת העבירה שביצע המערער, סוג העבירה בנסיבותיה, חלקו המוגבל יחסית של המערער בביטוי העבירה והנזק שנגרם למתلون מצד הפגיעה הצפואה למעערער אם תיוותר הרשעה על כנה, גוברים על משקלם

של האינטרסים הציבוריים העומדים ביסוד הדין הפלילי.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 19-09-15379 **אליהו בניון נ' מדינת ישראל** (21.11.19), ביטל בית המשפט הרשות המערער בעבירה של **פצעה לפי סעיף 334 בחוק העונשין**, בקבעו כי בנסיבות של מקרה ספציפי זה ניתן לבטל את הרשותה מתוך הנחה שיש בכך ממש לעניין עתידי המקצוע של המערער. מדובר במערער שאגב דין ודברים ביניהם ולמתلون בתור לקופה, תקף את המתلون שהוא עובד המקום, באופן שהתקרב לעברו ונgeom בראשו. כתוצאה לכך, נפגע המתلون במצבו חתר ונאלץ לעבור טיפול הכלול יקיים ותפירת החתר. בית המשפט ציין כי לא בעלי התלבטות הגע למסקנה שניתן בנסיבות של מקרה ספציפי זה לבטל את הרשותה של המערער, ובין שיקולי הbia בחשבו כי הרשותה בדיון עלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי כעולה מטעקי שירות המבחן ולצד זאת, נתנוו האישים של המערער אשר נעדר עבר פלילי, נעדר דפוסי התנהגות עברינית, גדל בסביבה נורמטיבית, ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם הרתעה ממשמעותו והסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד נמוך. בית המשפט עוד נתן משקל לעובדה שהאירוע התרחש באופן ספונטני, את החרטה שהביע המערער אשר גם שילם פיצוי למתلون.

על פי ההלכה הפסקה, הימנעוט מהרשותה בהליך הפלילי היא תוצאה חריגה השמורה למקרים חריגים ויזאי דופן בהם נמצא כי אין סביר בין הנזק הצפוי לנאשם נוכח הרשותו בין חומרת העבירה, אשר עומדים בשני תנאים מצטברים. הראשון, עניינו בחומרת פגיעה של הרשותה בנאשם וקיים של יחס בלתי פרופורציוני בין אותה פגעה למעשה העבירה. השני, עניינו בטיב העבירה כמו אפשר בנסיבות העניין להימנע מהרע מבלוי לפגוע באופן מהותי בשיקול ענישה אחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97) (להלן: עניין כתב), ומהעת האחורה: רע"פ 619/18 **משה ביזינסקי נ' מדינת ישראל** 18.03.2016; רע"פ 8215/16 **אברהם יצחק נ' מדינת ישראל** (29.3.2017)).

15. **ישום המבחנים שהתו בהלכת על מבחני המשנה שבה, על המקרה לפני מעלה כי נקודת האיזון נוטה לביטול הרשות הנאשמים מבלתי שיפגע ממש האינטרס הציבורי לרבות שיקולי הרתעה והגמול.**

תחילה נזכיר ונדגש כי עבירות האלים נחותות לעבירות חמורות שהיחס אליה הוא של הוקעה, גינוי ומיאום.

עבירת הפצעה בה הורשע הנאשם הינה עבירה עוון שהעונש הקבוע לצידה הינו 3 שנות מאסר. לא נרchiaiklect את אמר כי עבירה זו אינה ממוקמת במקום גבוה בסולם עבירות וכי אינה מאותן עבירות אשר בכל מקרה תיתן את הבכורה לאינטרס הציבורי על פני האינטרס של הנאשם.

נסיבות ביצוע העבירה במקרה לפני העבירה לעובדות לפיה העבירה לא בוצעה בצוותא עם אחר או בחבורה, לא בוצעה באמצעות כלי תקיפה, ותוצאות התקיפה, בדמות חתר בראשו שהצריך סגירה באמצעות סיכות, מלבד בנסיבות כי העבירה נותרה במדרג שaint מהחמורים. לא ניתן לתוצאות פיזיות נוספות מעבר לאוטו חתר ואדמות בפלג גופו העליון של המתلون, אשר את עמדתו /או הצהרתו לא ניתן היה לקבל נכון שהיא אסור בתקופה בה נערכו הטעקים. מעבר לכך,נסיבות ביצוע העבירה כוללות את אותה אלימות שהפעיל המתلون כלפי בני משפחתם של הנאשם משך תקופה ארוכה, אלימות מילולית שהגיעה כדי אלימות פיזית בהתקצבותו יחד עם 4 גברים נוספים בפתח ביתה של אחותו של הנאשם כשהם מאיימים לפגוע בהם כשטור כך ביצעו אקטים אלימים בדמות השלת אבני לעבר הבית ודפיקות בדלת הבית.

הairyut האלים במהלך המתלוון לא תוכנן על ידי הנאשמים. מכתב האישום וتسקירי שירות המבחן ניתן ללמידה כי כל שבקשו ועשו תחילתה הנאשמים היה להרחק את המתלוון מחייה, ביתה וסביבתה של אחותם, ואולם המתלוון סרב לעשות כן, משר חדשים רבים ובוים airyut תוך שהוא מבצע אקטטים אלימים כלפי בני המשפחה ולמעשה פעם אחר פעם בודק את גבולות ההכללה של כלל בני משפחתו של בת זוגו לשעבר.

נחזר להזכיר כי למתלוון חלק משמעותית מקדים להתרחשויות airyut האלים, ולא ניתן לומר כי התנהגות הנאשמים היא ביטוי לבריאות חסרת מעכורות, לשם, המלמדת על הלך רוח עברייני, אלים ומסוכן מאוד.

ההיפך הוא הנכוון, בתסaurus מיום 20.11.22 אז במסגרת הדיווח על כי נאשם 1 שולב בקבוצה טיפולית אצל שירות המבחן, ניתן הדגש על הקושי המשמעותי של הנאשם עם עצמו לרבות הערכה כי נעדר דפוסים עבריניים ובשל מערכתعرבים נורמטיבית. כך ויתר ביחס לנאשם 2 עליו מסר שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהוווה עבורו תחושת בושה عمוקה ופגיעה בתפיסתו העצמית החיהית והמתפקדת ובדמיונו העצמי, שבמסופם של דברים ציין כי אין זכות להתרבות טיפולית, שכן מדובר באדם צעריר בעל מערכת ערבים נורמטיבית ומתקדמת.

העבירות בהן הורשע נאשם 1 והעבירה בה הורשע לנאשם 2 אין מהחמורות בעבירות מסווג זה, מכאן ובהינתן חילקו המשמעותי של המתלוון שהוביל להשתלשות airyut, ניתן לומר כי מדובר בעבירות שבנסיבות ביצוען אין מחייבות **מבחןת האינטראס הציבורי, את הרשות לנאשם 1 ובוואדי לא הרשות לנאשם 2.**

באשר ליחס בין הנזק הצפוי לנאשמים בהורת הרשותם, לבין חומרת העבירות כאמור, סבירני כי זה בבלתי פרופורציוני.

בנוגע לנאשם 1 נמצא קיומו של נזק קונקרטי מוחשי וברור ככל שתוותר הרשות על כנה. בית המשפט כמו לשירות המבחן הומצא מכתב (נ/7) חתום בידי ירון גרייב, מנהלת קבוצת PLE, "לנדא קורפרישן בע"מ", מיום 28.11.2022 שם ציין כי הנאשם עובד בחברתם החל מיום 02.09.2018 כמנתח אינטגרציה ברצפת הייצור, תפקיד אשר דרש הכשרה וניסיון רב אותוקשה למצוא. עוד ציין כי הנאשם אחראי על הביקורת הסופית של איכות הדפוס הדיגיטלית לפני היציאה ללקוח ולאחר ביצוע אינטגרציה באתר הלוקוח. ציין כי נאשם 1 הינו עובד מקטועי מאוד אשר בכל תקופה העסוקתו בחברה פעל בצורה אחראית ונעיםמה. **לצד כלל האמור הודגש כי הרשעה של הנאשם תפגע ביכולתו למלא את תפקידו באופן סדיר ותגביל יכולתו לצאת ללקוחות בארץ"ב ומדיניות נוספות שהינו הינו חלק ממשמעותי מתפקידו.** והובחר בלשון בהירה וחידש משמעות כי במידה והנאשם יורשע, חברת "לנדא קורפרישן בע"מ" תאלאץ להפסיק את העסוקתו בחברתם.

נוכח החשש שמא הרשעה תפגע באפשרות הנאשם לעבוד מול גופים ציבוריים כמתואר לעיל לרבות הפסקת עבודתו, לצד נתוני האישים של הנאשם שהינו אדם בוגר שזו מעורבותו היחידה בפלילים ומהז לא נפתח תיק פלילי נוסף, שלקה אחידות על מעשיו ומודה בביטח העבירות, שהינו בעל כוחות חיוביים לתפקיד נורטטיבי ועורק מאמצים תעסוקתיים - בא השירות בהמלצתה לבטל הרשותם ובתוך כך הדגיש כי בביטול הרשעה יועבר מסר מעודד לשיכותו הנורטטיבית של הנאשם לחברת ולכוחות החביבים עצמו.

המסקנה מכלל האמור הינה כי לאור שומרת העבירות אין מהגבאות בעבירות מסווג זה, ומנגד השפעתה

הקשה של הרשות על חייו ועובדתו של הנאשם לרבות סיכון שיקומו - יש להמנע מהרשעתו בדיון.

בנוגע לנאשם 2 נראה כי אין צורך להוסיף ולהרחיב בהנמקה לביטול הרשותו, בין היתר, לשם לב חלקו באירוע, הרשותו בעבירות אiomים שכשלעצמה אינה עצימות גבואה, לצד ניסיונו, בהידברות, להニア את המתלון מהמשיר להוות איום על בני משפחתו. בכלל האמור, העובדה עליה אין חולק, לפיה בשל ההליך המשפטי שהתנהל נגדו בתיק דן פוטר נאשם 2 מעבודתו כמפקד מחסום "ארץ", נשקו נלקח ממנו ורישו הנשק נשלל, הוא מנوع מזה כשתיים להתנדב לשירות מילואים חיוני וחשוב כעולה מעדות מפקדו וחבריו לשירות הצבאי וכדבריו : **"החיים שלי התהפכו ממש. מצאת את עצמי בלי עבודה, לא יודע מאיפה להתחיל, מעצר בית, עד היום אני סוחב.."**

עוד יש להזכיר בументה ודעת שירות המבחן לפיה קיימת חשיבות ממש שענישת הנאשם לא תהווה מכשול לעתידו התעסוקתי, להמלצתו לבטל הרשותו של הנאשם, ובdagש על כי לא נזקק לכל הליך טיפולו לאור מאפייני אישיותו החביבים ונונאים הטוביים שנלמד מהתקיר, תעוזות ההוקרה וההצטיניות מАЗ נורוינו ומשירותו הצבאי המשמעותי ולאחריו

סוף דבר

בסוף הדברים ולא בשולי חשיבותם אוסיף כי הנאים, שנייהם, הותיר רושם חיובי ביותר על בית המשפט, בעיקר על הדרך המשמעותית שעשו עד למקום בו הם מצויים כולם, לרבות אותה הבושא והמבוכה שניכר שאחזו בהם נכון מעורבותם באירוע האלים, בבקשת הסליחה מהמתלון יותר בני המשפחה, כמצופה מהם שנלמד עליהם וכי הם

התרשמתי משני אחים טובים ומטיבים עם החברה הישראלית, משפחתם וסביבתם. שניים אשר באופן חד פעמי ושלא מרצונם ולא מטווכתם, כשלו. שניים אשר הותרת הרשותם בדיון תאה לכתם כבד בחיהם ותפגע משמעותית בתעסוקתם ולא פחות בדמיי העצמי והציבורי עליו עמלו משך כל שנות נועריהם ובגרותם.

סבירני כי מכלול הנסיבות בדיון זה, לרבות נתוניהם האישיים של הנאשם, חלקו ותרומתו של המתלון להתרחשויות האירוע, התרשומות שירות המבחן מהנאומים והמלצתו העונשית, לרבות בשאלת הרשותה נוכח החשש ממשי מנזק קונקרטי שייגרם לכל אחד מהם כתוצאה מהותרת הרשותם- מצדיק את המסקנה כי יש לבטל את הרשותו הנאים, ולאפשר להם להמשיך בחייהם הייצרניים ללא הכתמתם בפלילים. אשר על כן, אני מבטלת הרשותו נאשם 1 מעבירה של אiomים ועבירה של פגיעה, וכן מבטלת הרשותו נאשם 2 מעבירה אiomים, ומורה כדלקמן:

נאשם 1

א. צו של"צ בהיקף של 100 שעות. הנאשם יבצע את עבודות השל"צ משך שנה מהמועד שיקבע על ידי שירות המבחן ובהתאם לתוכנית אותה יקבע השירות המבחן.

ב. צו מבחן לתקופה 12 חודשים.

ג. הנאשם יפיצה בסך של 3,000 ₪ את המתלון. סכום הפיצו יופקד בקופה בית המשפט תוך 30 ימים מהיום יועבר למTELONן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה בנסיבות בית המשפט.

הובחר לנשם כי ככל שלא ישתף פעולה עם שירות המבחן או לא יתמיד בביצוע עבודות השל"צ, ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ואת צו המבחן ולהטיל תחתיו עונש אחר. המזיכירות תעביר עותק מפסק הדין לשירות המבחן אשר גיש תכנית לביצוע של"צ תוך 30 יום מהיום.

נאשם 2

הנאשם יפיצה בסך של 2,000 ₪ את המטלון. סכום הפיזוי יופקד בקופה בית המשפט תוך 30 ימים מהיום ויעבר למטלון בהתאם לפרטים שתמסור המאשינה במציאות בית המשפט.

הודעה זכות הערעור.

ניתן היום, כ"ז אב תשפ"ג, 13 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.